

**TIBET
SUPPORT
GROEP
NEDERLAND**

**Eerbetoon aan Lobga Rangzen die zichzelf
in brand stak als protest tegen Chinese
onderdrukking in Tibet voor het gebouw
van de VN - New York (2 juli 2026)**

Nieuwsbrief september 2026

**WERELDWIJDE PROTESTEN TEGEN CHINA'S
ETNISCHE EENHEID-WET**

NIEUWE SLOOPRONDE BEDREIGT LARUNG GAR INSTITUTE

**VAN LOBGA RANGZEN'S PROTEST TOT
WERELDWIJD TIBETAANS VERZET**

**TIBETAANSE RIVIEREN ONDER DRUK:
EEN WAARSCHUWING VOOR HEEL AZIË**

Column: Tsering Jampa

HOOP IS EEN KEUZE – TIBET ZAL LEVEN

Juli was voor het Tibetaanse volk en voor onze strijd voor vrijheid een maand van zowel hoop als diep verdriet. De zelfverbranding van Lobga Rangzen voor het gebouw van de Verenigde Naties in New York heeft Tibetanen over de hele wereld diep geraakt. Zijn laatste daad confronteerde ons opnieuw met de vraag die onze strijd al zo lang vergezelt: Wat moeten Tibetanen nog meer doorstaan voordat de wereld werkelijk luistert?

Die vraag draag ik al een groot deel van mijn leven met mij mee. Zoals zo veel Tibetanen van mijn generatie heb ik vele jaren gewijd aan de strijd voor Tibet. Er waren momenten van hoop en solidariteit, maar ook van teleurstelling, uitputting en wanhoop. We zagen hoe de onderdrukking in Tibet toenam, terwijl Tibet soms uit het internationale bewustzijn leek te verdwijnen.

Op zulke momenten keer ik telkens terug naar een van de eenvoudigste en diepste lessen van het boeddhisme: alles is vergankelijk. Vreugde duurt niet eeuwig – verdriet evenmin. Politieke macht is niet blijvend. Onderdrukking is niet blijvend. Zelfs de donkerste periode in de geschiedenis van een volk kan niet voor altijd onveranderd blijven. Voor mij betekent vergankelijkheid niet dat we moeten afwachten. Zij herinnert ons eraan dat verandering mogelijk is – en dat onze eigen daden onderdeel zijn van die verandering.

Hoop is niet de overtuiging dat morgen vanzelf beter wordt. Hoop is de keuze om te blijven werken aan een betere toekomst, ook wanneer we die nog niet kunnen zien. Zo wil ik Lobga Rangzen in herinnering houden. We eren hem niet door ons aan onze wanhoop over te geven, maar door te weigeren ons gewonnen te geven. Vandaag put ik vooral hoop uit de jongere generatie Tibetanen, in Tibet en in ballingschap, die onze strijd met moed en overtuiging voortzetten. Zij laat zien dat een

nieuwe generatie onze zaak verder draagt, met een eigen stem en op haar eigen manier. Maar mijn hoop komt ook van de vrienden, donateurs en supporters die al jaren naast Tibet staan. Ook in jaren waarin Tibet nauwelijks aandacht kreeg, bleven zij betrokken. Hun solidariteit, vrijgevigheid en vertrouwen hebben niet alleen ons werk mogelijk gemaakt, maar ook onze overtuiging levend gehouden dat Tibet niet vergeten is.

Mensen komen en gaan. Politieke omstandigheden veranderen. Generaties volgen elkaar op. Maar zolang Tibetanen blijven weten wie zij zijn, jonge Tibetanen onze strijd voortzetten en vrienden over de hele wereld naast ons blijven staan, is er reden voor hoop. **Tibet zal leven.**

Tsering Jampa, voorzitter Tibet Support Groep NL

Tsering Jampa, voorzitter Tibet Support Groep NL

NIEUWE SLOOPRONDE BEDREIGT LARUNG GAR INSTITUTE

De Chinese autoriteiten zijn opnieuw begonnen met grootschalige sloopwerkzaamheden in Larung Gar, Oost-Tibet, een van de belangrijkste centra voor Tibetaans-boeddhistisch onderwijs ter wereld. Naar verluidt zijn er meer dan duizend woningen van monniken en nonnen aangewezen voor sloop.

De werkzaamheden begonnen rond 13 juli 2026 en worden vooral 's nachts uitgevoerd, vermoedelijk om publieke verslaggeving en internationale controle te bemoeilijken. Deze nieuwe aanval volgt kort nadat China's Wet ter Bevordering van Etnische Eenheid en Vooruitgang op 1 juli in werking trad. De ontwikkelingen in Larung Gar laten zien hoe religieuze onderdrukking en gedwongen assimilatie in Tibet verder worden opgevoerd.

Al meer dan twintig jaar proberen de Chinese autoriteiten deze bijzondere religieuze gemeenschap stelselmatig te verkleinen en te ontmantelen. Door de jaren heen zijn duizenden woningen verwoest en zijn talloze monniken en nonnen gedwongen te vertrekken. Deskundigen van de Verenigde Naties waarschuwden eerder dat deze maatregelen in strijd zijn met het internationaal recht en ernstige aanvallen vormen op het culturele en religieuze erfgoed van huidige en toekomstige generaties.

Larung Gar werd in 1980 opgericht door de vooraanstaande Tibetaans-boeddhistische meester Khenpo Jigme Phuntsok. Het groeide uit tot een uniek centrum voor boeddhistische studie en meditatie, en vormt een krachtig symbool van de levenskracht en uitstraling van het Tibetaans boeddhisme. Larung Gar telde begin jaren 2000 naar schatting zo'n achtduizend inwoners. In 2016 en 2017 werden bijna vijftuizend woningen gesloopt en ongeveer vijftuizend monniken en nonnen verdreven, waardoor de bevolking werd gehalveerd. Tegenwoordig verblijven er naar schatting nog ongeveer vijftuizend monniken, nonnen en leken.

Foto van 13 augustus: Chinese autoriteiten zetten de al eerder op 13 juli 2026 begonnen sloopwerkzaamheden in Larung Gar voort.

VAN LOBGA RANGZEN'S PROTEST TOT WERELDWIJD TIBETAANS VERZET

Op 2 juli 2026 stak de in New York wonende Tibetaanse activist Lobga Rangzen zichzelf in brand voor het hoofdkwartier van de Verenigde Naties in New York. Met de Tibetaanse nationale vlag bij zich deed hij een publieke oproep voor Tibetaanse onafhankelijkheid en eenheid. Later overleed hij aan zijn verwondingen.

Zijn dood kwam slechts één dag nadat China's nieuwe Wet ter Bevordering van Etnische Eenheid en Vooruitgang in werking was getreden. Deze wet zal de assimilatie van Tibetanen verder versterken en hun taal, cultuur, religie en identiteit ernstig bedreigen. Rangzen's dood veroorzaakte wereldwijd grote beroering binnen Tibetaanse gemeenschappen en onder Tibet-supporters, en leidde tot een reeks herdenkingen, wakes en protestacties.

In New York kwamen honderden mensen bijeen bij de Verenigde Naties, waarop een groot protest volgde op Times Square. Vergelijkbare acties vonden plaats in andere steden wereldwijd. In Dharamsala vonden kaarslichtwakes, gebedsdiensten en marsen plaats. Ook in New Delhi demonstreerden Tibetanen bij de Chinese ambassade.

In Australië werden een 24-uurs-hongerstaking en protestacties georganiseerd. In Taipei hielden sympathisanten een symbolische 'die-in-actie'.

Lobga Rangzen

Ook in Europa vonden vreedzame demonstraties en wakes plaats, onder meer in Bern, Wenen, Londen, Brussel en Genève. In Nederland kwamen Tibetanen en sympathisanten, waaronder de Tibet Support Groep Nederland, bijeen bij de Chinese ambassade en op de Dam om Rangzen te herdenken. Samen laten deze acties zien hoe breed de internationale Tibet-beweging is. Hongerstakingen, vredesmarsen, gebedsdiensten, wakes en publieke protesten hebben Rangzen's boodschap ver buiten New York uitgedragen.

Hoewel zijn dood een diep tragische protestdaad was, heeft de reactie daarop vooral de vorm aangenomen van collectieve en geweldloze actie. Onder Tibetanen heeft zijn daad een hernieuwd gevoel van urgentie en vastberadenheid teweeggebracht in de strijd voor onafhankelijkheid van Tibet. Hun verdriet wordt omgezet in internationale aandacht voor de situatie in Tibet.

Lobga Rangzen staat daarmee in een lange en pijnlijke geschiedenis: meer dan 170 Tibetanen hebben zichzelf in brand gestoken, de overgrote meerderheid binnen Tibet en tien in ballingschap. Hun oproepen richtten zich steeds op vrijheid voor het Tibetaanse volk, de terugkeer van de Dalai Lama naar Tibet en onafhankelijkheid voor Tibet.

Grote opkomst van Tibetanen en sympathisanten om Lobga Rangzen te herdenken — en om China's voortgaande vernietiging van het Tibetaanse volk te veroordelen, 7 juli 2026

BEZOEK WANG HUNING AAN TIBET: ASSIMILATIEBELEID IN UITVOERING

Een van de hoogste Chinese Communistische Partijfunctionarissen Wang Huning, voorzitter van het Nationaal Comité van de Chinese Politieke Consultatieve Conferentie, bezocht Tibet van 19 t/m 22 juli 2026, slechts enkele weken nadat China's nieuwe Wet ter Bevordering van Etnische Eenheid en Vooruitgang van kracht werd. Zijn bezoek laat zien dat Beijing vastbesloten is de wet snel uit te voeren en het beleid van assimilatie en ideologische controle in Tibet verder te intensiveren.

Tijdens zijn zeldzame bezoeken aan Lhasa, Ngari en grensgebieden riep Wang op tot een strengere uitvoering van de wet. Ook pleitte hij voor verdere sinificering van het Tibetaans boeddhisme en meer propaganda rond één gezamenlijke Chinese nationale identiteit.

Peking wil de Tibetaanse geschiedenis en het cultureel erfgoed inzetten om de claim te ondersteunen dat Tibet altijd deel van China is geweest.

Wang Huning bezocht Lhasa in juli 2026 en riep op tot strenge uitvoering van de nieuwe wet.

WERELDWIJDE PROTESTEN TEGEN CHINA'S ETNISCHE EENHEID-WET

Op 1 juli 2026, de dag waarop China's nieuwe Wet ter Bevordering van Etnische Eenheid en Vooruitgang van kracht werd, organiseerden Tibetanen en supporters wereldwijd protesten.

Wat staat er in de wet? De kern is het smeden van een 'sterk besef van de gemeenschap van het Chinese volk' waaraan de eigen identiteit van etnische groepen ondergeschikt wordt gemaakt. Scholen moeten de landelijke standaardtaal Mandarijn als basistaal voor onderwijs gebruiken en met uniform landelijk lesmateriaal werken. Religieuze instellingen moeten vasthouden aan de 'sinisering van de religies van ons land' en dienen gelovigen te leiden tot aanpassing aan de socialistische samenleving. Ook bedrijven, maatschappelijke organisaties, media en zelfs buurt- en dorpscomités krijgen de opdracht hieraan bij te dragen.

Feitelijk legaliseert de wet vooral assimilatiebeleid dat in Tibet al jaren wordt uitgevoerd. Juist daarin schuilt haar betekenis: wat berustte op campagnes en richtlijnen, heeft nu een wettelijke grondslag — en die geeft niet alleen een bevoegdheid om op te treden; die legt ook een plicht op. Wie zijn taken niet of onjuist uitvoert, riskeert sancties of zelfs strafrechtelijke vervolging (art. 57). Terughoudendheid is daarmee zelf een verzuim geworden. De wet geldt voor heel China, en artikel 63 breidt de aansprakelijkheid zelfs uit tot personen en organisaties buiten de landsgrenzen — transnationale repressie — ook Tibetanen en hun organisaties hier.

De weerstand tegen de wet was al vóór de inwerkingtreding sterk gegroeid. Regeringen, parlementariërs, VN-deskundigen en mensenrechtenorganisaties waarschuwden dat de wet gedwongen assimilatie kan versterken en de culturele, taalkundige en religieuze rechten van Tibetanen verder kan ondermijnen.

Binnen de Verenigde Naties riep mensenrechtencommissaris Volker Türk eveneens op tot intrekking van de wet. Acht speciale VN-rapporteurs waarschuwden dat repressieve maatregelen hierdoor voor heel China bindend kunnen worden.

In de Verenigde Staten riepen politici op tot intrekking van de wet. Ook het Europees Parlement en landen als het Verenigd Koninkrijk en Tsjechië spraken hun zorgen uit en drongen aan op betere bescherming van mensenrechtenverdedigers tegen de transnationale repressie van China.

Ook in Nederland kwam de wet nadrukkelijk op de politieke agenda. De Tibet Support Groep Nederland diende samen met haar partners een petitie in bij de vaste commissie voor Buitenlandse Zaken van de Tweede Kamer. Daarnaast sprak Jan Paternotte (D66) in een krachtige videoboodschap diepe bezorgdheid uit over de gevolgen van de wet voor de Tibetaanse cultuur, taal en identiteit.

Ook Tibet-organisaties, waaronder de Tibet Support Groep Nederland, voerden publieke acties en brachten de gevolgen van de wet internationaal onder de aandacht.

De demonstratie op de Dam in Amsterdam, 1 juli 2026: Tibetanen, Oeigoeren en Chinese mensenrechtenverdedigers kwamen samen om China's Etnische-Eenheidswet af te wijzen. (Foto: Gitta van Buuren - PhotoWorks)

Maes van Lanschot (CDA) en Nicole Maes (VVD) nemen een petitie ontvangst tegen de Chinese Etnische Eenheidswet.

TIBET-CONFERENTIE GEANNULEERD NA CHINESE DRUK

De 17e conferentie van de International Association for Tibetan Studies (IATS), die van 23 tot 29 augustus 2026 in het Nepalese Kathmandu zou plaatsvinden, is kort voor aanvang geannuleerd. Volgens berichten gebeurde dit nadat de Chinese regering sterke druk had uitgeoefend op de Nepalese regering.

Françoise Robin, de waarnemend voorzitter van IATS: 'De plotselinge annulering van de conferentie is een zeer betreurenswaardige en zorgwekkende ontwikkeling.' Zij benadrukte dat het seminar uitsluitend een academische bijeenkomst was voor discussie over de Tibetaanse geschiedenis, taal, kunst en filosofie, zonder enige politieke of anti-Chinese agenda.

De internationale conferentie zou honderden wetenschappers samenbrengen voor onderzoek en discussie over Tibetaanse geschiedenis, taal, religie en cultuur. China beschouwt dergelijke internationale bijeenkomsten echter steeds vaker als politiek gevoelig, vooral wanneer Tibetaanse wetenschappers en instellingen uit ballingschap eraan deelnemen.

Eerder had het Tibet Policy Institute van de Tibetaanse regering in ballingschap zijn formele deelname al ingetrokken, eveneens tegen de achtergrond van de Chinese druk op Nepal.

De uiteindelijke annulering heeft internationaal zorgen gewekt over de groeiende invloed van Peking buiten China. De zaak laat zien dat de Chinese druk zich niet alleen richt op politieke activiteiten rond Tibet, maar ook de ruimte voor onafhankelijk academisch onderzoek en uitwisseling over Tibet kan beperken.

Het Kathmandu University Center for Buddhist Studies, waar de IATS-conferentie zou plaatsvinden. Foto: IATS

ÚS MEMMETAAL
DE GESTOLEN TAAI

Taal is de structuur van onze gedachten, de drager van onze geschiedenis en de kern van wie we zijn. Ik weet dat omdat ik het zelf heb mogen ervaren. Als Fries ben ik opgegroeid met de vrijheid om mijn eigen taal te spreken en te lezen. Wij leerden het Fries lezen en schrijven niet op school, maar thuis. Pas later werd het ook op de basisschool onderwezen, dankzij de niet-aflatende strijd van de Friezen om het Fries als tweede officiële taal bij wet vast te leggen. Ik ken de rijkdom van het kunnen denken en dromen in de taal van mijn voorouders. Inmiddels woon ik alweer langer buiten Fryslân en het Friese taalgebied dan ‘erbinnen’; toch blijf ik me eerst en vooral Fries voelen. Op school, op straat en thuis werd mijn identiteit niet onderdrukt, maar juist gevoed. Die Friese taalvrijheid voelde voor mij altijd vanzelfsprekend. De moedertaal, die voelt als het drinken aan de moederborst. Echter, diep weggestopt in Azië, in de schaduw van de Himalaya, is diezelfde vrijheid voor miljoenen kinderen een onbereikbare luxe. In Tibet voltrekt zich momenteel een stille cultuurramp die een hele generatie recht in het hart raakt. Onder het mom van de sinds 1 juli dit jaar ingevoerde Wet ter Bevordering van Etnische Eenheid en Vooruitgang voert de Chinese overheid een agressief assimilatiebeleid. Ongeveer een miljoen Tibetaanse kinderen zijn noodgedwongen ondergebracht in staatsinternaten, ver weg van hun ouders. Op deze koloniale kostscholen is de voertaal vrijwel uitsluitend Mandarijn-Chinees. De Tibetaanse taal, religie en tradities worden systematisch uitgewist. De impact op deze jongeren is destructief. Ze keren terug naar huis als vreemden, omdat ze niet meer vloeiend met hun eigen ouders kunnen communiceren. Ze zweven in een pijnlijk vacuüm: ze zijn niet volledig Chinees, en raken tegelijkertijd losgezongen van hun eigen Tibetaanse wortels.

De Tibetaanse socioloog en activist Dr. Gyal Lo verwoordde deze tragedie treffend: ‘Net zoals een tuinman een boom met wortel en al uit de grond trekt, probeert de Chinese Communistische Partij Tibetaanse kinderen volledig los te snijden van hun familie en hun culturele wortels, om ons als volk voorgoed uit te wissen.’ Wanneer ik die woorden lees, krimpt

mijn Friese hart in elkaar. Waar ik de ruimte kreeg om mijn identiteit in alle vrijheid te ontdekken en te vieren, wordt de taal van een Tibetaans kind door een totalitair regime gezien als een politiek obstakel dat met harde hand moet worden vernietigd.

Taalbeleid is nooit neutraal. De bescherming van het Fries in Nederland laat zien hoe taal een samenleving verrijkt en verbindt. Het laat zien hoe vrijheid en democratie doorwerken in taalbeleid. De brute onderdrukking van het Tibetaans laat zien hoe het vernietigen van een taal de ultieme manier is om een heel volk vleugellam te maken. Vrijheid betekent dat je mag zijn wie je bent, in de taal die jou het dichtst bij het hart ligt. Die vrijheid is een universeel recht en mag nooit zwijgend van een kind worden afgenomen.

Maaïke Riemersma, bestuurslid Tibet Support Groep NL

Maaïke Riemersma, interim-penningmeester Tibet Support Groep NL

INTERNATIONALE COMMUNICATIE CONFERENTIE OVER AI EN TIBET

De Tweede Internationale Communicatie Conferentie, gehouden op 16 juni 2026 in Lhasa, markeerde een verdere uitbreiding van Peking’s pogingen om het internationale beeld van Tibet te beïnvloeden. Naar verluidt werd er een gecoördineerde communicatiestrategie gepresenteerd waarin persoonlijke verhalen, kunstmatige intelligentie, historische beeldvorming en institutionele samenwerking samenkomen, in lijn met China’s nieuwe Wet ter Bevordering van Etnische Eenheid en Vooruitgang.

Chinees functionarissen pleitten voor zorgvuldig geselecteerde persoonlijke verhalen en ‘interculturele empathie’ om een positief beeld van het Chinese bestuur te bevorderen. Academics en buitenlandse deelnemers moeten daarbij Peking’s visie op de geschiedenis en politieke status van Tibet ondersteunen, terwijl kunstmatige intelligentie, algoritmen en internationale contentmakers worden ingezet om deze boodschap onder buitenlandse doelgroepen te verspreiden.

Nieuwe samenwerkingsverbanden en denktanknetwerken moeten deze internationale communicatiestrategie verder versterken. Daarmee probeert Peking niet alleen kritiek op zijn beleid in Tibet te weerleggen; het streven is ook om steeds actiever te bepalen hoe Tibet internationaal wordt gezien en begrepen.

De Tweede Internationale Communicatie Conferentie in Lhasa, 16 juni 2026, waar Peking zijn strategie voor de beeldvorming over Tibet presenteerde.

TIBETAANSE RIVIEREN ONDER DRUK: EEN WAARSCHUWING VOOR HEEL AZIË

De recente verwoestende overstroming in het grensgebied van Tibet en Nepal heeft opnieuw duidelijk gemaakt hoe kwetsbaar de Himalaya is. De Chinese dammen, mijnbouw en andere infrastructuur waren niet de directe oorzaak van deze specifieke ramp. Maar zij vormen wel een ernstige waarschuwing. Juist in dit geologisch instabiele en door klimaatverandering steeds kwetsbaarder wordende gebied breidt China de bouw van dammen en andere grootschalige infrastructuur verder uit. En juist dit soort rampen, waarbij een vloedgolf van rotsen, ijs en water tientallen kilometers lager dorpen en infrastructuur wegvaagt, vormt een grote bedreiging.

Iets meer dan een jaar geleden was de vallei al eerder getroffen: op 8 juli 2025 raasde er een vloedgolf door hetzelfde dal toen een gletsjermeer in Tibet plotseling leegliep. Ook toen vielen er doden en verwoestte het water, naast wegen, waterkrachtcentrales en de droge haven, de nu opnieuw verwoeste Vriendschapsbrug. Twee catastrofale vloedgolven in dertien maanden, met twee verschillende oorzaken, door exact hetzelfde dal: de kwetsbaarheid van dit gebied lijkt hiermee geen theorie meer maar een harde realiteit.

De gevolgen worden in de eerste plaats door Tibetanen zelf gedragen. Gemeenschappen moeten plaatsmaken voor dammen en mijnbouw, terwijl dorpen, landbouwgrond, kloosters en heilige plaatsen verdwijnen of worden bedreigd. Bewoners hebben nauwelijks inspraak. Bij protesten tegen de geplande Kamtok-dam in Derge in 2024 reageerden de autoriteiten met massale arrestaties en repressie in plaats van met overleg.

Maar wat in Tibet gebeurt, blijft niet in Tibet.

Een van de meest verontrustende voorbeelden is China's megadam in de Yarlung Tsangpo, de rivier die stroomafwaarts als de Brahmaputra door India en Bangladesh stroomt. De bouw van de grootste dam in de wereld begon in juli 2025 in een van de meest seismisch actieve en geologisch kwetsbare gebieden ter wereld. Chinese wetenschappers zelf waarschuwen voor instabiele hellingen en aardbevingsrisico's rond de locatie.

Miljoenen mensen stroomafwaarts zijn afhankelijk van de Brahmaputra voor landbouw, drinkwater, visserij en ecosystemen. Veranderingen in waterafvoer en sedimenttransport kunnen grote gevolgen hebben. Bij een dambreuk of plotselinge noodlozing is een grensoverschrijdende ramp beslist niet denkbeeldig.

Dit probleem reikt veel verder dan één rivier. Tibet wordt niet voor niets de 'watertoren van Azië' genoemd. De Brahmaputra, Mekong, Yangtze, Gele Rivier, Indus en Salween ontspringen op of nabij het Tibetaanse

Plateau. De stroomgebieden van deze rivieren zijn van levensbelang voor een groot deel van Azië en voor naar schatting bijna twee miljard mensen.

China's plannen stroomopwaarts op het Tibetaanse Plateau zijn daarom geen binnenlandse aangelegenheid. Dammen kunnen de natuurlijke loop van rivieren veranderen, ecosystemen aantasten en nieuwe risico's creëren in een gebied dat al wordt bedreigd door aardbevingen, smeltende gletsjers, aardverschuivingen en extreme neerslag.

Beslissingen over deze rivieren mogen daarom niet uitsluitend door Peking worden genomen. De lokale Tibetaanse gemeenschappen en landen stroomafwaarts hebben recht op transparantie, op onafhankelijke milieu- en veiligheidsbeoordelingen, op betrouwbare informatie over waterbeheer en op daadwerkelijke inspraak.

De Himalaya is geen onbeperkte bouwplaats. China moet de bouw van megadammen, mijnbouw en andere megaprojecten in Tibet opschorten zolang onafhankelijke beoordeling, lokale inspraak en grensoverschrijdend overleg ontbreken.

Tibet-organisaties waarschuwen al jaren voor deze ontwikkeling. Hun protesten verdienen geen repressie, maar aandacht. Want bescherming van Tibet betekent ook bescherming van de rivieren waarvan een groot deel van Azië afhankelijk is.

Wat stroomopwaarts in Tibet gebeurt, raakt uiteindelijk het leven van bijna twee miljard mensen stroomafwaarts.

Tsering Jampa, voorzitter Tibet Support Groep NL

De Yarlung Tsangpo rivier - het doelwit van China's meest recente en grootste megadam project.

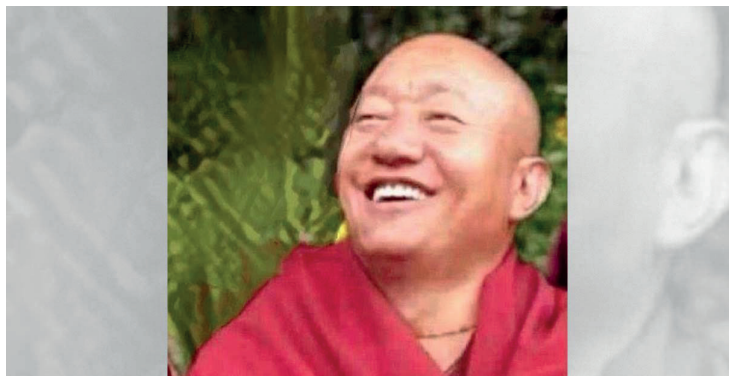
GONPO TSERING IN KRITIEK TOESTAND

Twee jaar na zijn arrestatie vanwege zijn verzet tegen het omstreden waterkrachtproject in Derge verkeert de Tibetaanse monnik Gonpo Tsering nog altijd in kritieke toestand in een ziekenhuis in Chengdu. Volgens berichten is hij tijdens zijn detentie door de Chinese autoriteiten ernstig gemarteld.

De 46-jarige beheerder van het Yena-klooster werd gearresteerd na protesten in februari 2024 tegen de geplande Kamtok-dam, die kloosters, dorpen en heilige plaatsen in Oost-Tibet bedreigt.

Volgens de berichtgeving is Gonpo Tsering als gevolg van zijn marteling bedlegerig, kan hij niet spreken of staan en wordt hij via sondes gevoed. Zijn familie staat onder streng toezicht, terwijl de autoriteiten geen financiële steun bieden voor zijn medische behandeling.

Zijn zaak past in een breder patroon van willekeurige detentie, marteling, onthouding van medische zorg en straffeloosheid in Tibet. De Tibet Support Groep Nederland roept regeringen op China onder druk te zetten om marteling te onderzoeken, willekeurig vastgehouden Tibetanen vrij te laten en onafhankelijke VN-deskundigen toegang te geven tot Tibet.

Gonpo Tsering, beheerder van het Yena-klooster, gearresteerd in februari 2024 vanwege zijn protesten tegen de Kamtok-dam, verkeert in kritieke gezondheidstoestand.

NIEUW BOEK: DE LAATSTE NOMADEN

Door mijn Tibet-reizen raakte ik geïnteresseerd in het nomadenleven. Tijdens onderzoek voor een boek over Tibetaanse ex-politieke gevangenen, kwam ik in contact met nomaden. Zo zocht en vond ik een speld in een hooiberg: de nomadentent van familie van de Tibetaanse dichter en wetenschapper Namloyak Dhungser. Hij werd opgesloten in een Chinese gevangenis op verdenking van landverraad. In detentie schreef hij heimelijk gedichten en zijn poëzie werd naar buiten gesmokkeld. Toen ik zijn familieleden bezocht, woonde hij zelf in ballingschap.

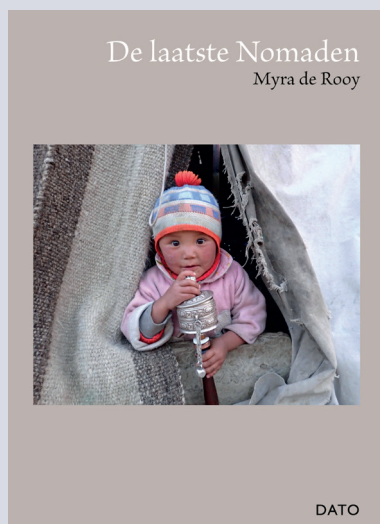
China vindt het niet leuk als je over misstanden in Tibet schrijft en ik belandde op de zwarte lijst. Maar er zijn meer nomaden. In noordwest India, grenzend aan het Tibetaans Plateau, wonen Ladakhi en Tibetaanse nomaden. Op het ritme van de seizoenen trekken ze met hun kuddes rond. Een leven van uitersten. In de winter extreme kou en sneeuwstormen en in de zomer stoffig, droog en heet.

Sneeuwuipaarden en wolven sluipen rond. De moderne tijd doet stapsgewijs zijn intrede met zonnepanelen, mobieltjes en gasbranders, maar de geiten, schapen en yaks worden nog altijd te voet gehoed, dag in dag uit. Is het verwonderlijk dat de jonge generatie dit ruige leven de rug toekeert? Meermaals bezoek ik de nomaden en maak er vrienden. Trektochten in dit wonderschone, maar onherbergzame terrein geven een inkijk in de leefwereld van de herders. Ik loop door een open geologieboek op het dak van de wereld, via voormalige karavaanroutes, over bergpassen en langs rivieren en zoutmeren. Tijdens ontelbare koppen boterthee worden mij inspirerende levensverhalen en oude kennis toevertrouwd. Ik hoor ook over problemen, zoals gletsjersmelt en klimaatverandering.

Er is echter nóg een reden waarom velen dit loodzware bestaan achter zich laten en dat is onverwacht: educatie. Bij de jakharententen zie ik alleen vier- tot vijfjarigen rondscharrelen, jong grut is bij moeder of oma op de rug gebonden. Ik realiseer me: ik mis een leeftijdsgroep. Alles ouder

dan vijf vertrekt om elders onderwijs te volgen. Wanneer er in de winter geen school is, blijven ze daar ook, want besneeuwde passen verhinderen familiebezoek. Alleen in de zomervakantie komen kinderen naar het zomerkampement. Dat is meer een uitje, want hoe leer je in luttele weken het nomadenvak? En wil je, als je gestudeerd hebt, überhaupt nog nomade worden? Is onderwijs juist een zegen of een last, want er zijn steeds minder handen om al het werk te verrichten.

Myra de Rooy over haar laatste boek, *De laatste Nomaden*. Dit inmiddels zevende boek van haar verschijnt op 2 oktober bij DATO (ISBN 9789462265837).

Het boek 'De Laatste Nomaden' van Myra de Rooy wordt op 2 oktober 2026 bij boekhandel Scheltema in Amsterdam gepresenteerd.

DANK AAN BERT KOOLHAAS

Na vele jaren van trouwe inzet heeft Bert Koolhaas afscheid genomen als penningmeester en bestuurslid van de Tibet Support Groep Nederland.

Bert heeft met grote zorgvuldigheid en verantwoordelijkheid onze financiële administratie beheerd. Hij verzorgde onder meer de kwartaal- en jaaroverzichten, bankzaken en de donateursadministratie en droeg daarmee bij aan een transparante en goed georganiseerde financiële huishouding.

Bert zorgde voor een zorgvuldige overdracht van alle financiële en administratieve werkzaamheden aan zijn opvolger Philip de Jonge en blijft waar nodig beschikbaar voor advies.

Wij zijn Bert bijzonder dankbaar voor zijn vrijwillige inzet, betrouwbaarheid en betrokkenheid bij onze organisatie en daarmee bij onze inzet voor Tibet. Hartelijke dank, Bert, en alle goeds voor de toekomst!

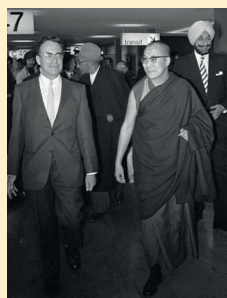
ZIJNE HEILIGHEID DE DALAI LAMA IN NEDERLAND 7-9 OKTOBER 1973

Zijne Heiligheid de 14e Dalai Lama, Tenzin Gyatso, reisde in het najaar van 1973 voor de eerste keer naar Europa. Van 7 tot 9 oktober bezocht hij Nederland, waar hij in het Koninklijk Instituut voor de Tropen (KIT) te Amsterdam, ondersteund door zijn begeleider en vertaler Tenzin Geyche Tethong, een voordracht hield onder de noemer *The message of Buddha in the world of today*, waarop een vraag-en-antwoord-sessie volgde. Tijdens dit verblijf in Nederland reisde Victor Westhoff, destijds hoogleraar in de vegetatiekunde aan de Katholieke Universiteit Nijmegen, tezamen met Zijne Heiligheid per auto door het land naar de in het programma opgenomen locaties. Hiervan heeft hij, vanuit zijn rol als begeleider, een verslag nagelaten. Het boekwerkje omvat een Nederlandse weergave van de voordracht door de Dalai Lama in het KIT op 7 oktober, gevolgd door het verslag van Victor Westhoff betreffende die najaarsdagen. Een reflectie op het bezoek zoals destijds weergegeven in tijdschrift *Saddharma*, uitgegeven door de Stichting Nederlands Buddhistisch Centrum (SNBC), completeert het geschetste beeld. Paula de Wijs, voorzitter van Stichting Bezoek Zijne Heiligheid Dalai Lama, formuleert enige afsluitende woorden. Erik Bruijn, destijds betrokken bij de organisatie van het bezoek van de Dalai Lama aan Nederland, biedt als intro een persoonlijke impressie van zijn ervaring verbonden aan de ontmoeting met Zijne Heiligheid.

Het pamflet biedt hiermee een beeld van een historische gebeurtenis. Het bezoek vormde een eerste kennismaking van Nederland met de Dalai Lama en betekende bovendien een bijzonder moment in de geschiedenis van het boeddhisme in ons land.

Het document is tegen een donatie te downloaden van de website van het Nederlands Boeddhistisch Archief (NBA), boeddhistischarchief.nl/zhd/1973/

Ine van Schaik

Aankomst van Zijn Heiligheid de Dalai Lama op schiphol, 7 oktober 1973 (Hans Peters / Anefo)

GEEF OM MENSENRECHTEN IN TIBET, NU EN LATER

Als trouwe donateur van de Tibet Support Groep NL draagt u al bij aan ons werk voor de mensenrechten, vrijheid en bescherming van de Tibetaanse cultuur, taal, religie en identiteit. Daar zijn wij u zeer dankbaar voor.

Wij vragen u graag om ook eens na te denken over een bijzondere manier waarop u Tibet in de toekomst kunt blijven steunen: door de Tibet Support Groep Nederland op te nemen in uw testament.

Met een legaat of nalatenschap, groot of klein, helpt u om ons ook in de toekomst te blijven inzetten voor het Tibetaanse volk en onze publieke acties en politieke mobilisaties voort te zetten. Een gift aan de Tibet Support Groep nalaten, is een zeer krachtige manier om bij te dragen aan rechtvaardigheid en respect voor mensenrechten in Tibet.

Wilt u hierover meer weten, neem dan gerust contact op met ons: 06 29 00 45 47 of e-mail: info@tibet.nl.

TIBETWINKEL

COMFORTABELE EN BETEKENISVOLLE CADEAUS

De zomer is alweer bijna ten einde, tijd om de Tibetwinkel klaar te maken voor de herfst. Binnenkort breiden we ons assortiment wollen sjaals, sloffen en (meditatie)dekens weer uit. Deze artikelen zijn straks ook verkrijgbaar in onze webwinkel. Ook hebben we opnieuw artikelen besteld bij Dolls4Tibet in Dharamsala. Dit project biedt kwetsbare vrouwen de mogelijkheid om door het maken van poppen vaardigheden te ontwikkelen en een zelfstandig inkomen op te bouwen. Daarnaast is er nieuwe Lama Choepa-wierook onderweg. De opbrengst hiervan ondersteunt humanitaire en dharma-activiteiten rond het Tashi Jong-klooster in Noord-India.

Zien we u dit najaar ook bij ons in de webwinkel?

**Spuistraat 185A
1012VN Amsterdam
info@tibetwinkel.nl
www.tibetwinkel.nl
06-34694907**

Tibetwinkel Spuistraat 185A, Amsterdam

Colofon

Coördinatie: Tsering Jampa
Bijdragen: Maaïke Riemersma, Tsering Jampa
Vormgeving: Erik Schermer
De nieuwsbrief van de TSG verschijnt driemaal per jaar.
Redactieadres: Leidsekade 79, 3531 HA, Utrecht
www.tibet.nu

